

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 80.942 van 14 juni 1999

A. 76.771/G-36

In zake : **DIX Karel**,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Yves RANSCELOT en
Mr. Etienne GRÉGOIRE, advocaten,
avenue Blondin 21
4000 Luik,

tegen :

het Waals Gewest,
vertegenwoordigd door zijn Regering,
dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Etienne ORBAN de XIVRY, advocaat,
route de Beausaint 29
6980 La Roche-en-Ardenne.

Tussenkomen partij :

de Gemeente Esneux,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Eric LEMMENS, advocaat,
rue du Parc 79
4020 Luik.

**DE RAAD VAN STATE, ALGEMENE VERGADERING
VAN DE AFDELING ADMINISTRATIE,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien het op 16 december 1997 ingediende
verzoekschrift, waarbij Karel DIX de schorsing vordert
van de tenuitvoerlegging van het ministerieel besluit
van 12 november 1997 waarbij hem een vergunning voor het
exploiteren van een camping wordt geweigerd;

Gezien het op dezelfde dag ingediende
verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de
nietigverklaring van hetzelfde besluit vordert;

Gezien het op 6 oktober 1998 ingediende verzoekschrift, waarbij de gemeente Esneux vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer QUINTIN, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 5 februari 1998, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 19 februari 1998, de datum waarop de zaak voor onbepaalde tijd is uitgesteld;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en van de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag;

Gelet op de beschikking van 9 maart 1999 van de eerste voorzitter van de Raad van State, waarbij de zaak wordt verwezen naar de algemene vergadering van de afdeling administratie;

Gelet op de beschikking van 9 maart 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de openbare terechtzitting van de algemene vergadering van de afdeling administratie van 30 maart 1999 om 14.30 uur;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Y. RANSCELOT, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, van Mr. E. ORBAN de XIVRY, advocaat, die voor de verwerende

partij verschijnt, en van Mr. E. LEMMENS, advocaat, die voor de tussenkommende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer QUINTIN, eerste auditeur-afdelingshoofd;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering tot schorsing :

Karel DIX exploiteert sedert 1986, samen met zijn vrouw, een camping met de naam "*Les Platanes*", gelegen te Esneux, in het gehucht Fechereux, rue des Platanes 5, aan de Ourthe, in een gebied dat op het gewestplan van Luik, dat op 26 november 1987 door de Waalse Gewestexecutieve is vastgesteld, is opgenomen in een gebied voor dag- en verblijfsrecreatie. Het gaat eigenlijk om een camping die sedert meer dan dertig jaar door verschillende personen wordt geëxploiteerd, die daarvoor niet over de vereiste administratieve vergunningen beschikten. Meer bepaald op 9 juli 1973 had het college van burgemeester en schepenen de door een vorige exploitant ingediende aanvraag om een vergunning voor het exploiteren van een camping afgewezen. Er zijn processen-verbaal opgesteld waarbij de overtreding is vastgesteld, op 30 juli 1985 tegen de exploitanten Francesco CORSINI en Eugène STOCK, en op 16 april 1986 tegen verzoeker, die destijds het terrein huurde van de deelgenoten CORSINI-STOCK, en die verklaard had ervan op de hoogte te zijn dat er geen vergunning was om het terrein als camping te exploiteren.

Op 17 oktober 1988 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Esneux Karel DIX een vergunning, waarmee de camping

geregulariseerd wordt en toestemming wordt verleend voor de uitbreiding van de camping, mits een aantal voorwaarden worden nageleefd. Tijdens haar vergadering van 9 maart 1989 verklaart de bestendige deputatie van de provincieraad van Luik het beroep dat verzoeker heeft ingesteld tegen de voorwaarden die gesteld zijn bij de afgifte van de vergunning van 17 oktober 1988, niet-ontvankelijk ratione temporis. Bij zijn arrest nr. 37.290 van 25 juni 1991 vernietigt de Raad van State, naar aanleiding van het beroep ingesteld door de heer LEURQUIN, de vergunning van 17 oktober 1988. Als grond voor de vernietiging wordt de ontstentenis van een grondgebruiksplan aangevoerd, dat luidens artikel 93.1 van het Waals Wetboek van ruimtelijke ordening, stedenbouw en patrimonium (W.W.R.O.S.P.) verplicht moet worden opgemaakt.

Op 23 januari 1995 brengt de gemeenteraad een ongunstig advies uit over het voorontwerp van structuurplan voor het recreatiegebied te Fechereux, opgemaakt op verzoek van verzoeker. Op 27 maart 1995 schrijft het Ministerie van het Waals Gewest aan het college van burgemeester en schepenen dat er geen reden is om een structuurplan waarover de gemeenteraad niet gunstig heeft beslist, voor goedkeuring over te zenden aan de Waalse Regering. Tijdens zijn vergadering van 4 april 1995 beslist het college van burgemeester en schepenen zijn goedkeuring te onthouden aan het voorontwerp van structuurplan. Die beslissing wordt op 5 december 1995 ingetrokken, zoals wordt vastgesteld in arrest nr. 61.975 van 25 september 1996, waarin dan ook wordt gesteld dat er geen grond meer is om uitspraak te doen over het annulatieberoep dat verzoeker heeft ingesteld tegen de beslissing van 4 april 1995.

Bij een vonnis van 20 mei 1996 veroordeelt de correctionele rechtbank van Luik verzoeker wegens

schending van artikel 41, § 1, 6°, van het W.W.R.O.S.P. en beveelt ze, recht doende in de burgerlijke zaak, de plaats in de oorspronkelijke staat te herstellen. Tegen dat vonnis zou hoger beroep zijn ingesteld.

Op 3 juli 1996 dient verzoeker bij het gemeentebestuur een aanvraag in om een vergunning voor het exploiteren van een camping. Op 16 juli 1996 weigert het college van burgemeester en schepenen uitspraak te doen over de vergunningsaanvraag omdat het dossier onvolledig is, vermits een kopie ontbreekt van de beslissing van de Waalse Gewestregering, waarbij laatstgenoemde het structuurplan goedkeurt voor het recreatiegebied waarin de camping van de aanvrager gelegen is. Op 27 november 1996 onderzoekt de bestendige deputatie van de provincieraad van Luik het beroep dat door verzoeker is ingesteld tegen de afwijzingsbeslissing van 16 juli 1996; ze is van oordeel dat ze, met toepassing van artikel 9, 1°, van het besluit van de Franse Gemeenschapsexecutieve van 4 september 1991 betreffende campings geen uitspraak kan doen omdat er geen beslissing is waarbij het structuurplan wordt goedgekeurd.

Op 16 december 1996 stelt verzoeker bij de Franse Gemeenschapsregering beroep in tegen de beslissing van 27 november 1996. Dat beroep wordt op 23 december 1996 overgezonden aan de bevoegde minister van de Waalse Gewestregering. Op 21 februari 1997 wordt verzoeker gehoord door het Technisch Comité van het openlucht-hotelwezen.

Op 12 november 1997 stuurt verzoeker de rappelbrief genoemd in artikel 15, vierde lid, van het besluit van de Franse Gemeenschapsexecutieve van 4 september 1991 naar de bevoegde minister. Bij besluit van 12 november 1997 verwerpt de Minister-President van

de Waalse Regering, belast met economie, buitenlandse handel, K.M.O.'s, toerisme en patrimonium het beroep en weigert hij de vergunning die door verzoeker is gevraagd. Dat besluit is onder meer als volgt gemotiveerd :

"Overwegende dat de aanvraag om een vergunning voor het exploiteren van een camping betrekking heeft op een bestaande onwettige camping met voorzieningen waarvoor een voorafgaande bouwvergunning vereist is;

Overwegende dat een milieu-effectonderzoek verplicht was en niet is uitgevoerd;

Overwegende dat het dossier onvolledig is ten aanzien van de wetgeving betreffende campings, aangezien de stukken bepaald in artikel 9, 1°, van het genoemde besluit van 28 (lees : 4) september 1991 ontbreken;

Overwegende dat de aanvraag niet voldoet aan de exploitatievoorwaarden bepaald in hoofdstuk II van het genoemde besluit van 28 (lees : 4) september 1991, inzonderheid inzake bepaalde berijdbare wegen die nodig zijn;

Overwegende dat het ontwerp, wil het voldoen aan de exploitatievoorwaarden en rekening houden met de openbare wegen die door de camping lopen, grondig zou moeten worden herzien."

Dat is het bestreden besluit; het is bij een brief van 19 november 1997 ter kennis van verzoeker gebracht.

Op 1 december 1997 schrijft de gemeente Esneux het volgende aan verzoeker :

"Op 25-11-97 heeft het schepencollege akte genomen van het ministerieel besluit van 12-11-1997 van de heer Robert COLLIGNON, Minister-President van de Waalse Regering, belast met economie, buitenlandse handel, K.M.O.'s, toerisme en patrimonium, waarbij het beroep dat u hebt ingesteld in verband met de camping "Les Platanes", gelegen te Fechereux, rue des Platanes 5, verworpen is, en de camping-caravanning-vergunning die u voor diezelfde camping hebt aangevraagd, geweigerd is.

Het schepencollege verzoekt u bijgevolg de plaats te verlaten en in de oorspronkelijke staat te herstellen tegen uiterlijk 31 december 1997";

Overwegende dat de gemeente Esneux bij een op 6 oktober 1998 ingediend verzoekschrift vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding; dat er grond is om dat verzoek in te willigen;

Overwegende dat de verwerende partij betwist dat verzoeker een belang heeft, op de grond dat de schorsing verzoeker immers niet meer rechten oplevert dan hij had na de afwijzingsbeslissing, en betrokkene ook na die schorsing net zo min als tevoren het recht zal hebben om een kampeerterrein te exploiteren of voorzieningen te handhaven met schending van het W.W.R.O.S.P., aangezien hij niet over welke toestemming of vergunning dan ook beschikte of ooit heeft beschikt;

Overwegende dat de vordering tot schorsing het accessorium is van het beroep tot nietigverklaring; dat, bij ontstentenis van een uitdrukkelijke andersluidende wetsbepaling, de tenuitvoerlegging van een handeling waartegen een beroep tot nietigverklaring kan worden ingesteld, vatbaar is voor schorsing; dat wanneer verzoeker, in geval van schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling, een nieuwe aanvraag zou indienen, die aanvraag niet afgewezen kan worden op grond van overwegingen die strijdig zijn met de overwegingen die ten grondslag liggen aan het dictum van het schorsingsarrest; dat de verwerende partij ten slotte, wanneer een schorsingarrest is gewezen, moet beslissen of ze al dan niet de voortzetting vraagt van de procedure; dat het niet uitgesloten is dat ze op dat moment haar standpunt herzielt en evenmin dat ze geen voortzetting van de procedure vraagt;

Overwegende dat verzoeker het moeilijk te herstellen ernstige nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling hem kan berokkenen, uiteenzet als volgt :

"(...) bij gebrek aan een vergunning loopt verzoeker rechtstreeks het gevaar dat hij de plaats in haar oorspronkelijke staat moet herstellen, zoals de gemeente thans in haar besluit van 28 oktober 1997 eist. Zie ook de brief waarin de gemeente eist dat de plaats tegen 31 december 1997 in haar oorspronkelijke staat wordt hersteld.

De heer LEURQUIN heeft zich er immers niet toe beperkt verzoekers vergunning voor het exploiteren van een camping aan te vechten, maar heeft verzoeker bovendien, op 27 juli 1992, rechtstreeks voor de correctionele rechtbank van Luik gedagvaard die gunstig op het verzoek heeft beschikt door bij vonnis van 20 mei 1996 te bevelen dat de plaats in haar oorspronkelijke staat moet worden hersteld.

Tegen het vonnis is hoger beroep ingesteld en de zaak is nu hangende voor het hof van beroep van Luik.

Het herstellen in de oorspronkelijke staat zou niet alleen tot gevolg hebben dat de camping die in 1986 voor 4.800.000 frank is aangekocht, bijna zijn hele waarde verliest, maar zou ook aanzienlijke uitgaven meebrengen voor verzoeker die de zeer zware kosten zou moeten dragen voor het verwijderen van alle sanitaire en andere voorzieningen en voor het verhuizen van de talrijke chalets en caravans die nu op de camping staan.

Bovendien zouden verzoeker, zijn vrouw en zijn twee zonen, die nu voltijds op de camping werken, van de ene dag op de andere zonder pardon hun broodwinning verliezen.

Als het besluit niet geschorst wordt, zou dit dus zonder enige twijfel niet alleen ernstige, maar algehele schade meebrengen voor verzoeker die dan plots zijn hele vermogen en het inkomen dat zijn gezin in staat stelt te leven, zou verliezen.

Dat verlies zou moeilijk te herstellen zijn, aangezien de camping, zodra hij volledig verdwenen is, onmogelijk opnieuw kan worden aangelegd, zowel materieel, als uit het oogpunt van de cliënteel van wie hij eerst het onmiddellijke vertrek zou hebben moeten eisen (...);

Overwegende dat het aangevoerde nadeel in de eerste plaats veroorzaakt wordt doordat iemand jarenlang een camping geëxploiteerd heeft zonder daartoe over de vereiste voorafgaande administratieve toestemming te beschikken; dat verzoeker op het tijdstip dat hij de camping heeft overgenomen, perfect op de hoogte was van de onregelmatige toestand ervan; dat de enige vergunning, die op 17 oktober 1988 verkregen is, terwijl de camping al meer dan 20 jaar geëxploiteerd werd, onwettig was, door de Raad van State vernietigd is op de grond dat er geen grondgebruiksplan was, en geacht wordt nooit te hebben bestaan; dat het nadeel dat bestaat in de gedwongen stopzetting van een onregelmatige exploitatie, niet teweegebracht wordt door de administratieve beslissing waarbij de vergunning geweigerd wordt, maar door de onregelmatige toestand die door verzoeker gecreëerd is of in stand is gehouden; dat niet de bestreden handeling de kans op het aangevoerde nadeel doet ontstaan;

Overwegende dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten, die vervuld moeten zijn wil de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kunnen bevelen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst in het kort geding, ingediend door de gemeente Esneux, wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 3.

De kosten betreffende het verzoek tot tussenkomst ingediend door de gemeente Esneux, bepaald op 5.000 frank, komen ten laste van laatstgenoemde gemeente.

Voor het overige wordt de beslissing over de kosten in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de algemene vergadering van de afdeling administratie van de Raad van State, op 14 juni 1900 negenennegentig, door :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter van de Raad van State,
	J. DE BRABANDERE	kamervoorzitter,
Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
	M.-L. THOMAS,	kamervoorzitter,
	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	M. HANOTIAU,	kamervoorzitter,
	M. LEROY	staatsraad,
	J. MESSINNE	staatsraad,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	O. DAURMONT,	staatsraad,
de Hr.	P. LEWALLE,	staatsraad,
Mevr.	S. GEHLEN,	staatsraad,
de Hr.	J. VANHAEVERBEEK,	staatsraad,
Mevr.	D. LANGBEEN,	hoofdgriffier.

De Hoofdgriffier,

De Voorzitter,

D. LANGBEEN.

J. BORRET.